

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

6/2013

Ville Auvinen

2.12.2013

Jumalan suurten tekojen aikaa

Joulukuu on kirkkovuodessa suurten juhlien aikaa. Tänä vuonna Hoosianaa laulettiin joulukuun ensimmäisenä päivänä, ja sitten laskeuduttiin pieneen paastoon odottamaan Vapahtajan syntymäjuhlaa. Adventin aikana odotetaan Jeesuksen tulemistä monellakin tavalla, erityisesti paruusiaa, hänen tulemistaan takaisin kirkkaudessa.

Niin Jeesuksen syntymään liittyvät tapahtumat kuin hänen paluunsakin ovat teemoja, jotka nykyisessä raamatuntutkimuksessa ja kirkollisessa keskustelussa ovat kiistanalaisia. Erityisesti neitseestäsyntymisestä keskustellaan usein, ja vähän väliä luemme oppineiden eksegeettien – ja jopa joidenkin piispojen – näkemyksistä, joiden mukaan jouluevankeliumi on koskettava satu ja puhe neitseestäsyntymisestä kuvaannollinen tapa ilmaista Jeesuksen erityisyyttä. Tämä on kaunis tapa ilmaista se, ettei uskota ukontunnustuksen sanomaan: ”Sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi Neitsyt Mariasta.” Vielä sanotaan, ettei opetus Jeesuksen neitseellisestä syntymisestä edes ole kovin keskeinen asia kristinuskossa.

Mitä tästä pitäisi ajatella? Itse asiassa kes-

keisintä ei olekaan se, mitä tapahtui Jeesuksen syntymässä, vaan se, mitä tapahtui noin yhdeksän kuukautta ennen sitä. Tärkeintä ei ole Marian koskemattomuus vaan se, kuka Jeesus oikein oli ja on. Jos Marian raskaaksi tulemiseen ei liittynyt jumalallista ihmettä, Jeesus oli vain ihminen. Vaikka hän ihmisenä olisi ollut miten hurskas ja jumalinen tahansa ja vaikka Jumala olisi valinnut hänet erityiseen tehtävään olemaan profeetoista suurin, arvollinen kantamaan jopa Jumalan (adoptoidun) pojan nimeä, ei hän voisi olla meidän Vapahtajamme ja syntiemme sovittaja. Jokaisen luonnollisella tavalla perisyntyn alle syntyneen ihmisen täytyy kuolla omien syntiensä tähden. Silloin kristinuskokin olisi vain yksi uskonto muiden joukossa ja Jeesus arvoitettu opettaja Muhammedin ja muiden uskontojen perustajien rinnalla – ja näinhän näyttää jossain määrin jo olevankin nykyisessä uskontokeskustelussa.

Kiteyttäessään kristillistä uskoa lyhyeen muotoon ja lausuaan: ”... sikisi Pyhästä Hengestä”, varhaiset kristityt eivät ajatelleet asiaa vertauskuvallisena vaan

aivan todellisena tapahtumana. Jumala lähetti oman Poikansa maailmaan antamalla Pyhän Henkensä saattaa nuoren neitsyen raskaaksi. Sana tuli lihaksi. Sen tähden Jeesus oli ja on Jumala ja ihminen. Hän saattoi ristillä kuolla toisten ihmisten puolesta, koska synnittömänä hänen ei tarvinnut kärsiä rangaistusta omista teoistaan. Ilman tätä uskoa ja tunnustusta koko kristinusko kaatuu. Kun Jeesusta nimitetään Raamatussa Jumalan Pojaksi, se ei ole vain hurskaan miehen kunnianimi, vaan se kertoo Jeesuksen olemuksesta. Siksi Jeesus ei ole Muhammediin rinnastettava profeetta, vaan hän on itse ihmiseksi tullut Jumala, Jumalan erityinen ilmoitus ihmiskunnalle. Siksi kristinusko ei ole vain uskonto muiden uskontojen joukossa, vaan se on ainoa tie elävän Jumalan luo.

Jeesuksen toisesta tulemisesta tunnustamme varhaisten kristittyjen sanoin: ”... ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita”. Uuden testamentin vanhimmissa teksteissä - esim. 1. Tessalonikalaiskirjeessä, joka on kaikkein vanhin – Jeesuksen toisen tulemisen odotus on palavaa. Paavali odotti Jeesuksen tulevan takaisin vielä omana elinaikanaan. Myöhäisemmissä teksteissä kuitenkin puhutaan siitä, miten jotkut pettyvät odotuksessaan eivätkä enää usko Jeesuksen paluuseen (2. Piet. 3:3–4). Pietarin kirjeen sanat taitavat olla varsin ajankohtaiset tänään. Monikohan kirkon papeista uskoo siihen, että Jeesus oikeasti tulee kerran näkyvällä tavalla takaisin toteuttamaan viimeisen tuomion?

Jos Jeesuksen toinen tulemus ja viimeinen tuomio kielletään, muuttuu kristillinen usko maailmanparannusohjelmaksi. Silloin puhe taivaasta ja helvetistä saa tehdä tilaa opetukselle siitä, millaista on hyvä ja hyveellinen elämä, ja uskon sijaan tulee moraaliksi, koska sovituksellekaan ei enää

löydy merkitystä – ja taas kristillinen usko muuttuu uskonnoksi muiden joukossa.

Jeesus sanoi tulevansa takaisin pian. Mikä Jumalan näkökulmasta on pian, ei välttämättä ole sitä meidän näkökulmastamme. Sen kuitenkin tiedämme, että Jeesuksen paluu on tänään päivää lähempänä kuin eilen.

Hyvää ja siunattua Jeesuksen toisen tulemisen ja syntymäjuhlan odotusta.

Sydämellinen kiitos kaikille tukijoille kuluneesta vuodesta. Esirukoukset ja taloudellinen tuki ovat kantaneet tämänkin vuoden.

STI:n taloudellinen tilanne on edelleen haastava. Tulevaisuudessa toivomme kuitenkin voivamme laajentaa toimintaamme. Se ei onnistu ilman ystävien tukea. Tämän lehden mukana tulleella tilillepanokortilla voit antaa joululahjasi STI:n toiminnan hyväksi.

Opittomuuden ongelma

Timo Eskola

Aikaamme on kutsuttu opittomuuden ajaksi. Sitä on kutsuttu oppien väheksymisen ajaksi. Näitä asenteita edustavat sekä media että postmoderni kulttuurimme. Lisäksi kirkossa nuorempi työntekijäpolvi karttaa dogmeja. Kirkon tutkimuslaitoksen mukaan kirkon naisistumisen myötä seurakunnan perustyö siirtyy sisältökysymyksistä ihmissuhdekysymyksiin. Perinteiset opinkohdat ovat monille nykyään kirosana.

Olemme joutuneet kuluneen vuoden aikana törmäämään tähän ongelmaan monin tavoin. Oulun kuuluisaksi tulleet ”agnostikkopapit” julistivat, että Jumalaa ei ole. Tuomasmessulehdessä todettiin, että Kristuksen uhria ei tarvita. Helsingin Sanomien toimittaja piti helatorstain kertomusta saippuasarjan kaltaisena hölmöilynä. Mikä aikaamme riivaa?

Oppi oikein, nuttu nurin

Ei ole selvää, mitä nykyihmiset tarkoittavat opilla. Joku tarkoittaa sillä esimerkiksi käskyjä ja tiukkaa moraalialia. Toinen puhuu dogmaattisuudesta, kun hän tarkoittaa seurakuntatyön lukkiutuneita tapoja. Vain harva ymmärtää puhua sovituksista tai vanhurskauttamisesta noustessaan perinteisiä opinkohtia vastaan. Onkin syytä pohtia, mitä oppi ja etenkin sen vastakohta tarkoittavat.

Luterilaisessa perinteessä evankeliumin oppi tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, mihin me kristittyinä uskomme. Pelastusoppi korostaa Kristusta ihmisen ainoana Vapahtajana. Vapaan evankeliumin

vastakohta on puolestaan lakihenkinen uskonto. Muuta vastakohtaa sillä ei ole.

Lakihenkisyys taas on helppo määrittellä. Se tarkoittaa sitä, että kristinuskon sisällön väitetään olevan vain rakkaudessa eli tiettyjen sääntöjen noudattamisessa ja mielellään myös hyvien tekojen tekemisessä. Hyvä pyrkimys ei kuitenkaan muuta elämää.

Tarvitaanko vielä armoa?

Nyt käsi Raamatulle. Onko oppi armosta tai Kristuksen sovitusyöstä siis tarpeeton käsitys? Pitäisikö ajatella, että seurakunnissa saa sitoa ihmisiä lakihenkisen yrittämisen kahleisiin aivan miten tahtoo? Siihenkö opittomuuden julistajat pyrkivät? Ilmeisesti on niin, että dogmaattisuutta vastustavat uudistajat eivät ole kahta kertaa miettineet, mitä sanovat. He nimittäin näköjään vastustavat yhtä aikaa sekä oppia että opittomuutta.

Kristillinen oppi armosta tarkoittaa edelleen, että ihminen ei saa alistaa toista ihmistä uskonnollisilla toimilla. Kukaan ei saa määrätä toiselle pelkän mielikuvituksen varassa katumustekoja tai toiminta-

Kuva Augsburgin tuomiokirkosta: Hilpi Jenu

hyvä vaihtoehto kuin vapauttava sanoma? Tääkö opittomuuden julistajat haluavat? Eipä toki. Yleensä samat kriitikot vastustavat henkeen ja vereen myös uskonnolla alistamista. Loogisuus katkeaa eikä oikea käsi enää tiedä, mitä vasen tekee. Ilmeisesti johdonmukaisuus ei ole postmodernin ajan hyve sen paremmin kirkossa kuin yhteiskunnassa.

Entä anteeksianto? Sovitusoppiin kuuluu väistämättä syntien armahtaminen. Mitä ajattelisit anteeksiantamattomuudesta? Uusi kristillinen periaate? Tai pitäisikö ajatella, että ehtoollisen ”dogmaattisesta” sisällöstä olisi luovuttava? Näitä kysymyksiä voisi jatkaa loputtomiin. Itse asiassa jokaisen opin kohdalla. Opit varjelevat uskoa ja kristityn vapautta. Niistä luopuminen johtaa us-

ohjeita. Seurakunnassa on vapaus ja saarnaajan tehtävänä on ohjata ahdistetut ihmiset suoraan Kristuksen luokse. Armon yhtenä vastakohtana on hengellinen väkivalta. Onko armo-oppi siis huono dogmi?

Kohti uskonnollista alistamista

Jos opista nyt luovutaan, pitäisikö ajatella, että uskonnollinen alistaminen olisi yhtä

konnolliseen kaaokseen.

Opittomuuden julistajia on toki oikeasti olemassa. Monet heistä ovat vaihtaneet Raamatun vapaamieliseen humanismiin. Dogmatiikan perinteen tilalle on tullut vaihtelevien aikalaisfilosofioiden kirjo. Sitten he kärvistelevät uudistustensa keskellä ihmetellen sitä, että ihmisarvolle, raikkaalle uskolle ja anteeksiannolle ei enää löydy mitään perustetta.

HENKILÖKOHTAISESTI

Martista on moneksi

Teksti Ville Kettunen, kuva Ville Auvinen

Martti Pyykönen, 25, on Helsingin Lauttasaaresta kotoisin oleva teologian opiskelija. Martti on aktiivisesti mukana Sley'n ja STI:n toiminnassa. Hän on myös toiminut opiskelujensa ohella Sley'n nuorisotyön kertz-ilttojen vetäjänä, tehnyt radiotyötä ja ollut mukana Iltamessujen äänentoistotiimissä.

Martti on kotoisin uskovasta perheestä. Hänet on pienenä kastettu Jumalan lapseksi, ja hän on saanut kasvaa siinä uskossa. Evankeliumiyhdistyksen pariin Martti löysi tiensä lapsena perheleirien kautta. Rippileirin kautta Sley'n toimintaan vahvemmin kotiutunut Pyykönen on sittemmin löytänyt myös messuyhteytensä Helsingin Pyhän Sydämen kappelilta.

Vaimonsa Sarin Martti tapasi Helsingissä. Sari oli muuttanut Karstulasta Helsinkiin opiskelemaan kirkkomusiikkia. Sari tuli Martille tutuksi, kun Sarin kämpäkaveri Maria oli myös vetämässä Sley'n nuorteniltoja ja Marian ja Sarin keittiössä pidettiin monta Kertzin palaveria. Vähitellen Martti ja Sari alkoivat seurustella, ja elokuussa 2,5 vuotta myöhemmin he menivät naimisiin.

STI:ssä Martilla on oma lukupaikka. Lukupaikallaan hän kirjoittaa gradua aiheenaan Hedbergin saarnan teologia. Martin pääaine on dogmatiikka. Haaveena on saada taskuun teologian maisterin

paperit ja toimia pastorina. Ajat ovat kuitenkin työnäkymien suhteen vaikeita ja Pyykönen suhtautuukin tulevaisuuteensa avoimin mielin. Haaveet ovat haaveita.

Teologiseen tiedekuntaan päästyään Martista tuli Kertzin vetäjä jo fuksivuonna. Hän on ollut myös silloin tällöin opettamassa Raamattua Karkun Evankelisen opiston Raamattukursseilla. Pyhän Sydämen kappelilla Martin voi nähdä paitsi messuvieraana myös ehtoollisavustajana tai äänentoistosta huolehtimassa. Lisäksi Martti kirjoittaa hengellisiin lehtiin freelancerina.

Martti on ollut kahtena kesänä Kemi-järvellä kesäteologina. Ensimmäisenä kesänä Martin vaimo, silloinen kihlattu, oli samassa seurakunnassa kesänuorisotyöntekijänä. Martti on viihtynyt hyvin Kemi-järvellä ja sanookin siellä olevan ”kaikki mitä ihminen tarvitsee”.

– ”Kesätyöt ovat selkeyttäneet kutsua kirkolliseen työhön. Työ on ollut lähinnä ripari- ja nuorisotyötä, ja se on antanut näköalaa ja motivaatiota opiskeluun.”

Kirkollisen työn lisäksi Martti on tekeä erilaisia esitusteknisiä töitä – valojen ja äänen kanssa. – ”Innostus äänityöhön lähti yläaste- ja lukioaikoina koulun tekniikkaryhmässä. Ensimmäistä kertaa olin miksausvastuussa lukion ykköselä, ja sen jälkeen miksasinkin kaikki koulun juhlallisudet aina abivuoteen saakka. Sain vastuuta ja vapautta. Nykyään kiertelen kristillisten yhtyeiden kanssa aina ”silloin tällöin”, joskus enemmän, joskus vähemmän. Se on kuitenkin tosi mieluisaa puuhaa.” Martti on myös hoitanut STI:n juhlatilaisuuksien miksausia.

STI:ssä Martti on ollut suureksi avuksi erilaisissa tietotekniikka-asioissa. Martin osaamisen ansiosta saatiin laitettua alulle luentojen videointi. Martti on ollut myös töissä Radio Deissä ohjelmakoordinaattorina sekä äänitarkkailijana. Radio on ollut Martille rakas työmuoto. Vuodesta 2009 lähtien hän on ollut viemässä eteenpäin Nuotan radiotyötä ja ollut tekemässä NuottaFM-makasiiniohjelmaa.

STI merkitsee paljon Martille. Sieltä hän on saanut tukea opintoihinsa ja hengelliseen elämäänsä. – ”STI:stä on tullut ikään kuin työpaikka, jonne on hyvä tulla ja josta kaikki kirjat löytyvät. On mukavampi mennä kotiin ja jättää kaikki työ-

jutut STI:lle. Gradupaikan lisäksi STI tarjoaa maanmainion päivähartauden, josta alkaneet keskustelut ovat joskus venyneet jopa iltamyöhälle, opiskelujen kustannuksella tosin.”

Opintojen päättymisen ja tulevan työn suhteen Martti on luottavaisin mielin: ”Katsotaan mihin Taivaan Isä vie.”

Uusi kuningas Daavidin suvusta – mitä sukuluettelot opettavat

Timo Eskola

Matteuksen evankeliumi alkaa Jeesuksen sukuluettelolla. Hänen syntyperänsä Daavidin suvussa perustelelee hänen messiaanisuuttaan. Sukuluettelo ei ole kuitenkaan pelkkää sukututkimusta. Sen sijaan se on kristologinen kertomus. Matteus ei kirjoita vain Jeesuksen historiaa. Hän julistaa korkeata kristologiaa maailman Vapahtajasta. ”Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan ja Abrahamin pojan, sukuluettelo.”

Abrahamin poika

Nasaretin Jeesus on juutalaisten Messias-kuningas, voideltu eli Kristus. Hän on ensinnäkin kuninkaallinen vapahtaja, Daavidin suvun toivo. Tämän lisäksi hän on alusta lähtien myös Abrahamin poika, Iisak, jonka isä on valmis uhraamaan suuremman päämäärän tähden. Jeesuksen uhrikuolema on kirjoitettu evankeliumin sisälle jo ensimmäisistä lauseista lähtien.

Lisäksi Matteus korostaa, että Jeesus on syntymästään lähtien Jumalan lähettämä Immanuel, jonka tehtävänä on vapauttaa Jumalan kansa sen synneistä (1:21–23). Immanuelin sanatarkka selitys jakeessa 1:23 antaa sekin kristologisen viestin: ”Jumala on meidän kanssamme”. Matteuksen evankeliumin kertomus saa kehukset inkarnation syvästä todellisuudesta. Jumala on astunut ihmisten keskuuteen. Siksi evankeliumi loppuu lähetyskäskyn lohdulliseen

lupaukseen: ”Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti”.

Pakkosiirtolaisuuden lakkauttaja

Sukuluettelo on paljon kiinnostavampi kuin voisi ajatellakaan. Ensinnäkin se kertoo koko Israelin historian. Esillä ovat kaikki tärkeät johtajat ja kuninkaat. Lisäksi luettelon muoto tuo esille kansan ahdistuksen ajan. Israelin historian suurin kriisi oli pakkosiirtolaisuus. Jeesuksen suvun historiassakin Matteus mainitsee tämän kolmeen kertaan. Sukupolvina on tasan neljätoista sekä kuninkaiden aikana että pakkosiirtolaisuuden jälkeen.

Viesti on selvä: tilanne pakkosiirtolaisuuden jälkeen on sama kuin ennen sitä. Jumala ei ole vielä armahtanut kansaansa. Pelastushistoriassa on pitkät aikavälit. Herra ei ole vielä lähettänyt palvelijaansa tuomaan armon valtakuntaa. Israelin luopumus ei ole vielä ohi. Edes temppeli ei voinut auttaa langennutta kansaa – ennen kuin Messias tulee. Nyt kaikki on toisin.

Enkelin viesti Joosefille unessa oli vastaansanomaton: ”Hän pelastaa kansansa sen synneistä”. Raamatuntutkijat ovat tästä viestistä nykyään varsin yhtä mieltä. Synneissä elänyt Israel elää yhä hengellisessä pakkosiirtolaisuudessa. Kun Messias tulee antamaan synnit anteeksi, hän kertoo tällä teollaan, että ahdistuksen aika on nyt ohi. Rangaistus on Kristuksen päällä, jotta synneissä elävät saisivat rauhan ja parannuksen armon.

Daavidin poika

Profeetta Hesekiel julisti pakkosiirtolaisuuteen joutuneille, että Jumala lähettää kansalle vielä uuden paimenen. Jumala vihmoos syntisen kansan päälle puhdasta vettä ja armahtaa heitä.

”Minun palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, heillä kaikilla on yksi ja sama paimen.” (Hes. 37:24). Aivan kuten Jeremia, myös Hesekiel kertoo, et-

tä Jumala tekee tällä tavalla uuden liiton ihmisten kanssa. ”Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton ja takaan heille rauhan.” Daavidin poika astuu historian näyttämölle ja tuo Israelille armahduksen. Tuona aikana kaikki kansat saavat tulla pelastuksen temppeliin ja olla Herran kanssa. Juuri tästä kertoo Matteuksen sukuluettelo. Se on lyhyt kertomus armosta, joka toteutuu jouluna.

Tulkinnan kahleissa

Heikki Räisänen rosoinen Raamattu

Emeritusprofessori Heikki Räisänen on ollut keskeinen hamo niin suomalaisessa raamatuntutkimuksessa kuin raamattukeskustelussakin yli kolmen vuosikymmenen ajan. STI:n tutkija, dosentti Timo Eskola tarkastelee tutkimuksessaan Räisänen tulkintateoriaa ja teologista ajattelua.

Räisänen edustama raamatuntutkimus tarjoaa oivallisen näköalan historiallis-kriittisen kauden aikana muotoiltuun Raamatun tulkintaan. Hän on pitkän uransa

aikana aloittanut vanhan historismin kysymyksenasetteluilla, siirtynyt vähitellen sosiologisen tulkinnan piiriin, ottanut matkan varrella kantaa kielellisten menetelmien nousuun, vetänyt rajaa semioottisen tutkimuksen suuntaan, ja lopulta kirjoittanut laajan esityksen varhaisen kristillisen uskonnon historiasta.

Historiallisen raamatuntutkimuksen osalta Räisänen näkemykset pyrkivätkin yleensä haastamaan perinteisempiä näkemyksiä. Hän on pitkään puhunut varhaisen teologian hajaannuksesta. Räisänen mukaan Uudesta testamentista ei löydy yhtenäistä teologiaa, jonka varaan yleisteoksen voisi rakentaa. Sen sijaan tekstit ovat hänen mielestään täynnä keskenään ristiriidassa olevia näkemyksiä, jotka kamppailevat keskenään. Lopputuloksena oli ”voittajan uskonto”, joka varmisti myöhemmin asemansa torjuen kilpailevat näkemykset harhaoppisina kirkon ulkopuolelle.

Eskolan analyysi antaa selityksen sille, miksi Räisänen jalanjäljissä moni on Suomessakin luopunut Raamatun ilmoitusluonteesta. Räisäselle uskonto on vain yksi tapa heijastaa sisäisiä kokemuksiaan itsensä ulkopuolelle. Oikeata oppia ei hänen mukaansa ole – eikä vastaavasti harhaoppejakaan. Tästä seuraa uskonnon sekulaari tulkinta: uskonto on osa kulttuuria.

Perussanoma 2013. 242 sivua. Hinta 29 € (opiskelijat 23 €). Tilauslappu takasivulla.

OPISKELIJAN SUUSTA

Sain ajatuksen hakea teologiseen tiedekuntaan syksyllä 2008. Armeijan olin käynyt samana vuonna aiemmin, ja mietin, mitä ryhtyisin opiskelemaan. Hain teologiseen tiedekuntaan keväällä ja pääsin sisään. STI:stä kuulin jo ennen opintojeni alkua, kun kotiseurakunnassani Hyvinkäällä oli Raamatun punainen lanka -luentosarja. Ajattelin, että siellä kannattaisi käydä, vaikka en tiennyt paikasta juuri mitään.

Kun opinnot alkoivat, löysin STI:ltä erityisesti Fuksifoorumin ja luentosarjan Eksegetiikan vaikeat kysymykset. Nämä osoittautuivat hyviksi kanaviksi kuulla kirkon työn kannalta rakentavaa teologiaa. Arvostan ja kunnioitan Helsingin yliopiston teologista opetusta. Sehän on noteerattu myös ulkomailla. Lähestymistapa tutkimuksessa on kuitenkin tieteellinen, eikä se anna suoria valmiuksia hengelliseen työhön. Tämän tarpeen täyttää rakentavassa hengessä oivallisesti STI.

Kaikkien luentojen lisäksi STI:n päiväkahvit ovat olleet antoisia. Olen tavannut tiedekunnasta tuttuja, joiden kanssa olen saanut käydä hyviä kahvipöytäkeskusteluja. Vahva näkemykseni on, että tästä joukosta tulee teologeja, joista Suomessa kuullaan vielä, tai ainakin heillä on paljon annettavaa hengellisessä työssä.

STI:n kirjastosta on löytynyt useita teoksia, joita olen voinut hyödyntää esimerkiksi erilaisissa ryhmätöissä ja tutkimuksissa, joita kursseilla on annettu. STI:llä on luettu yhdessä opiskelijoiden kanssa klassisia kieliä, jolloin olemme olleet toinen toistemme opettajina haastavissa kielioppiasioissa. Kaikkeen tällaiseen toimintaan instituutti on ollut oivallinen paikka.

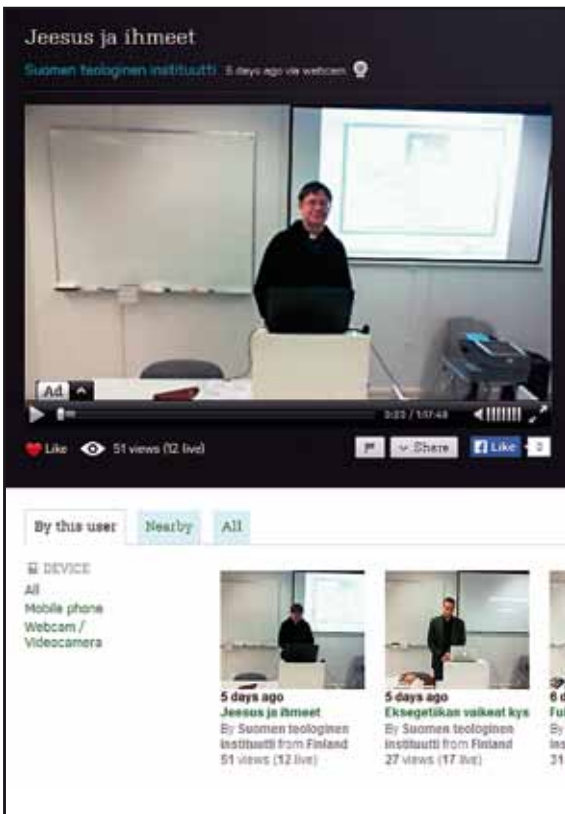
Opiskelen tällä hetkellä viidettä vuottani, ja pyrkimyksenäni olisi valmistua tulevan kevään aikana. A2-yleislinjalaisena tuleva työnäkyni on hieman avoinna, mutta uskon työtä löytyvän joltakin mielekkäältä alueelta. Toivoisin, että STI voisi jatkossakin olla uusille opiskelijoille olohuoneena ja työskentelytilana, jossa kynnys on matala ja ilmapiiri vastaanottavainen.

Matias Salmi, teol. kand.

Luentoja videoina STI:n nettisivuilla

STI:n luentoja voi nyt seurata tietokoneen ruudulta. Kotisivullamme on sekä näkymä uusimmasta luennosta että videoiden lista. Näin eri puolella Suomea olevat teologit ja työmme ystävät voivat seurata juuri niitä luentoja, jotka kiinnostavat heitä. Olemme jo nyt saaneet myönteistä palautetta tästä palvelusta. Opetuksemme tavoittaa laajemman ystäväjoukon kuin vain paikan päällä opiskelevat nuoret.

Luentotalenteet löytyvät nettisivuilta www.sti.fi vasemmanpuoleisesta valikosta kohdasta Videot.

MAKUPALA STI:n arkistojen aarteista

Mutta ei ihminen järjellä eikä
wiisaudella näe mistä tie menee
taiwaaseen. Järjen eli pääkal-
lon tieto on se kuutama, jonka
himminlaisessa walossa ihmi-
nen näkee kulkea sitä laweaa
tietä, joka wiepi kadotukseen.
Mutta sitä kaitaista tietä ei näe
kukaan kuutamalla, eli järjen
wiisaudella; se pitää oleman
täysi päiwä, eli täydellinen
ylösvalaistus Jumalan sanasta,
ennen kuin ihminen näkee, mis-
tä tie menee taiwaaseen.
(Prowasti Lars Lewi
Laestadiu'sen Kirkko-Postilla
eli Wuotisten Sunnuntai- ja
Juhla-Päiwäin Evanke-
liumein Selitys.
Tuulajassa, 1876)

Joulu- tammikuun aukioloajat

13.12. asti klo 9–19
16.–19.12. klo 9–16
20.12.–3.1. kiinni
7.1. alkaen klo 9–19

*Siinattua Vapahtajamme
syntymäjuhlaa ja
armorikasta uutta vuotta*

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle hartauskirjoituksen.

Kun sydän saa puhua

Vielä harjoituksissa kaikki oli mennyt käsikirjoituksen ja ohjeiden mukaisesti. Mutta esityksessä majatalon isäntää näyttelevä pieni poika ei kyennytkään sanomaan lasta odottaville Marialle ja Joosefille, ettei ole tilaa. Itkunsekaisella äänellä hän sopersi: ”Tulkaa vaan, eiköhän tänne jotenkin sovi.”

Totuus kuului taas kerran lapsen suusta. Käsikirjoitus sai väistyä, kun sydän puhui. Armo sai käydä oikeudesta.

Jeesukselle ei ollut tilaa ihmisten asunnoissa, mutta hän on jo mennyt valmistamaan meille asuinsijan. Seimen yllä on jo ristin varjo. Via dolorosa alkaa jo seimeltä, kuten laulussa sanotaan. Jeesus torjuttiin ja hylättiin ristille saakka, jotta meidät armahdettaisiin.

Profeetta ei puhu vain lapsesta, jonka hartioilla on herraus, vaan myös siitä, kuinka rangaistus oli hänen päällensä, että meillä olisi rauha.

Oikea, käsikirjoituksen mukainen ratkaisu olisi se, että meidät hylättäisiin meidän pahuutemme tähden. Mutta kun Vapahtajan särkynyt sydän saa puhua, se sanoo: ”Tulkaa minun luokseni kaikki työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.”

Jumalan oikeudenkäynnissä armo käy yhä oikeudesta. ”Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on (käykäämme oikeutta keskenämme, 1933 käännös), sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulvat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.”

Kun Jumala sanoo: Tulkaa vaan, kyllä tänne sopii, sen viesti on myös tämä: Hyväksykää toinen toisenne niin kuin Kristuskin on hyväksynyt omikseen teidät, Jumalan kunniaksi.

Siunattua joulua

Timo Junkkaala

toiminnanjohtaja, Suomen Raamattuopisto

HERÄTYS – EILEN, TÄNÄÄN JA HUOMENNA

PERUSTAN TEOLOGISET OPINTOPÄIVÄT 2.–4.1.2014
SUOMEN RAAMATTUOPISTOSSA KAUNIAISISSA

Herätyksen siunauksen saaminen on Jumalan ansaitsematon lahja, joka edellyttää vastaanottamista ja vaalimista. TOP 2014 pyrkii auttamaan tässä hengellisten yhteisöjen työntekijöitä ja vastuunkantajia sekä koko kirkkoa ja löytämään sillan menneisyyden siunauksista nykyhetkeen ja tulevaisuuteen.

Piispavieraana **Jari Jolkkonen** sekä Johannelundin teologisen korkeakoulun rehtori **Tomas Nygren**, **Andres Pöder** ja **Joel Luhamets**. Lisäksi kymmeniä asiantuntijoita, jotka käsittelevät uusinta suomalaista teologista tutkimusta. www.sro.fi/raamattuopisto

Jari Jolkkonen

Andres Pöder

Päiville ovat tervetulleita teologit ja teologiasta kiinnostuneet. Ilmoittautuminen 13.12. mennessä.

SUOMEN
RAAMATTUOPISTO

Helsingintie 10, 02700 Kauniainen, p. 09 5123 910, info@sro.fi
www.sro.fi/raamattuopisto

“ALUSSA

Jumala loi...” 1. Moos. 1:1
oli Sana.” Joh. 1:1

Starttaamme Raamatun alkulehdiltä 1.1.2014!

Tartu tilaisuuteen ja lähde lukemaan Raamattua säännöllisesti Hetkinen-oppaan matkassa. Vai antaisitko lukuoppaan joululahjaksi?

Lue lisää www.rll.fi ja tilaa Hetkinen. Ja nuorille oma opas Liftari!

Aikuisille **Hetkinen** Raamatun lukemiseen
26 € vuosi, 23 € kesto (4 nroa/vuosi)
Nuorille **Liftari** matkalla Raamattuun
20 € vuosi, 19 € kesto (3 nroa/vuosi)

Tilaukset p. 045 1223 664 ma, ti, to klo 10–15
tilaukset@rll.fi tai www.rll.fi

Julkaisija: Raamatunlukijain Liitto (RLL)

www.rll.fi
www.liftari.fi

VIERAILUT

Ville Auvinen

Iltamessut Pyhän Sydämen kappelissa, Helsingin Kalliossa parittomien viikkojen tiistaisin klo 18.30. alkaen 14.1.

- 2.-3.1. Perustan teologiset opintopäivät, Raamattuopisto, Kauniainen
- 10.1. Helsingin kertsit (Sleyn nuoret)
- 17.1. Kulmasohvailta, Veikkola
- 18.1. Sleyn lähetystyön neuvotteluk.
- 10.2. Teologialinja, Ryttylä
- 1.3. Kirkkokansan raamattupäivä, Hki
- 9.3. Filia-messu, Helsinki

Timo Eskola

- 11.12. Janakkalan seurakunta
- 13.12. TV7, Helsinki
- 2.-4.1. Perustan teologiset opintopäivät, Raamattuopisto, Kauniainen

Perusta-lehti

Ajankohtaisesti uskosta, elämästä ja teologiasta. Kuusi numeroa vuodessa.

Kestotilaus

36 € / 12 kk

Määräaikaistilaus

39 € / 12 kk

Opiskelijahinta

33 € (12 kk määräaikaistilaus)

Hinnat voimassa 31.12.2013 asti

Tilaa nyt!

www.perussanoma.fi

puh. 09 5123 9120

tilauspalvelu@perussanoma.fi

PERUSSANOMA - USKON JA TIEDON LÄHTEELLÄ

IBBA BABBA JA JOULU

AJATUS: SAKARI HOHIKE KUVITUS: JOHANNA VALMULA 2013

KIRJATILAUS

Tulkinnan kahleissa

Heikki Räisäsen rosoinen Raamattu

normaalihinta 29 euroa

opiskelijahinta 23 euroa

Toimitukseen lisätään postituskulut.

Nimi

Osoite

.....

.....

Suomen
teologinen
instituutti
maksaa
postimaksun.

Suomen teologinen
instituutti
Vastauslähetys
Sopimus 5006510
00003 HELSINKI

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:

FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:

FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

päälliköksi Vile Auvinen (044 045 6778)

tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)

sihteeri Kirsi Sell

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.

Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä

seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista
aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI

lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

lähetysohjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt

Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä

Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys

Medialähetys Sanansaattajat

Suomen Ev.lut. Kansanlähetys

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys

Suomen Raamattuopisto

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.

Vuosittukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirja-lahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa 2020/2013/1760

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntä-

nyt STI:lle 6.7.2013 luvan koko Suomen alueella

Ahvenanmaata lukuun ottamatta 7.6.2013–

31.12.2014 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat

käytetään teologiseen ja pastoraaliseen

koulutukseen, julistus- ja julkaisuutoimintaan sekä

kirjastopalvelujen ylläpitämiseen.

Lehden taitto

Kirsi Sell

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)

ISSN 2243-0741 (verkkójulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

. D022

Itella Green

*Herramme Kristus teille nyt
on tänään tänne syntynyt,
ja tää on teille merkiksi,
seimessä lapsi makaapi.*

Virsi 21:2

Etukansi: Ville Auvinen
Takakansi: Kirsi Sell